

Szent Péter apostol

Péter az Újszövetség szerint Betszaidából származott (János 1,44; János 12,21), de Jézus Krisztus idejében Kafarnaumban élt testvérével, Andrással. Az is bizonyos, hogy Péternek volt felesége, de leszármazottairól csak későbbi korok legendái írnak. Ezek szerint Szent Péternek volt egy lánya, de ez nincs kellően alátámasztva. A Genneszareti tavon halásztak. Akkor is éppen hálót vetettek ki a tó halaira, amikor Jézus megkérte, hogy legyen a tanítványa. A Biblia szerint ekkor a következőket mondta Péternek: „Kövessetek engem, és azt mívelem, hogy embereket halásszatok.” (Máté evangéliuma 4,19) Péter pedig ment, és Jézus legbuzgóbb tanítványává vált. Az írások szerint ezért is fogadta olyan hitetlenül tanítómestere azon állítását, hogy meg fogja tagadni. Péter ezt nem akarta elhinni, és így felelt: „Ha mindnyájan megbotránkoznak is te benned, én soha meg nem botránkozom.” (Máté evangéliuma 26,33) Ekkor hangzott el Jézus ismert mondata, vagyis Azt mondom néked, ezen az estén, míg a kakas kukorékol, háromszor fogsz engem megtagadni. Miután Jézust letartóztatták, Péter valóban háromszor tagadta le, hogy tanítványa volt, csak hogy életét mentse. Amikor a kakas megszólalt, Péternek eszébe jutottak Jézus szavai, és megbánta tettét. Innentől még buzgóbban hitt, és hirdette Jézus igéjét.

Ezután az Apostolok cselekedetei úgy ír Péterről, mint a legfőbb apostol. Pál apostol így ír róla: "én reám van bízva a körülméletlenség evangyélioma, mint Péterre a körülméletlenség" (Gal 2,7) – arra utalva, hogy míg Pál elsősorban a pogány nemzetek között, Péter főleg a zsidók felé szolgált.

A katolikus hagyomány azonban azt tartja, hogy Jézus Krisztus halála után (33) Antiochiába ment, és ott hamarosan püspökséget alapított, amelynek ő lett a vezetője. Több forrás szerint Korinthosban is járt, de azt szinte egybehangzóan állítják a fennmaradt írásos emlékek, hogy térítő munkája Rómában teljesedett be. A hagyomány szerint itt alapította meg a pápaság intézményét, jelezve ezzel a legfőbb pásztori címet. Sok követőre talált a hatalmas városban. Halálával kapcsolatban két fajta elgondolás uralkodik. Mind a kettő vértanúként ismeri el Pétert. Az is közös a két forrásban, hogy Szent Pétert Nero császár uralkodása alatt végezték ki tanai miatt. Az első történet alapján Pétert fejjel lefelé feszítették ki a keresztre, mert nem akarta magát Jézussal egyenrangúvá tenni a halálban. A vesztőhelyre vezető úton a legendák szerint találkozott mesterével, és megkérdezte tőle: Quo vadis, Domine? vagyis Hová mész, Uram?.

A másik verzió szerint Péter menekült Rómából, a császár kegyetlen keresztényüldözése elől, amikor megjelent előtte Jézus, és a következőt mondta neki: Visszamegyek Rómába, hogy ismét megfeszítsenek. Erre Péter visszatért a városba, és így vállalta a vértanúságot.

Az írások alapján Pétert a mai Szent Péter Bazilika helyén temették el. A bazilika fő oltára alatt találtak egy másik oltárt, amelyet a legenda szerint Szent Péter halálának helyén állítottak. Régészeti ásatások nyomán találtak ez alatt az alsó oltár alatt egy csontvázat, amelynek lábai hiányoztak. Az archeológusok szerint ez lehet Szent Péter földi maradványa, ugyanis a római katonák a keresztről úgy vették le a holttestet, hogy levágták annak lábait (mert fejjel lefelé feszítették meg).

A katolikus egyház egyik legfőbb szentjeként tiszteli Szent Pétert. A hagyomány szerint az első pápa, de ezt a történészek vitatják, mivel a pápaság intézménye akkor még nem is alakult ki. Tiszteletére viseli minden pápa a Halász Gyűrűjét, amelyen Péter látható, amint bárkájából hálót vet ki. Péter írásait az Újszövetségben találhatjuk meg. Úgy tartják, eleinte egy írnokkal, úgynevezett amanuensis-szel íratta le tanításait, majd egy közeli ismerősével, aki pontosan ismerte Péter gondolatait. A két levelet görögül vagy arámiul írták.

Első levele görög nyelven íródott. 35 utalást tartalmaz az Ószövetségre. Ezzel próbálta meg Péter átvezetni, és megalapozni Jézus tetteit az Ótestamentum alapján. Illetve ebben írja le Péter, Jézus második eljövételét.

A második levélben 11 utalást találhatunk az Ószövetségre. Ezekben megerősíti az első levélben leírt tanításait, és pontosítja a második eljövétel fogalmát is. Sok utalás történik benne az apokalipszisre.

Gyakran nevezik Márk evangéliumát úgy, mint Szent Péter tanításainak összegyűjtését, mivel a hagyomány szerint azt Péter diktálta le élete végén. Több olyan apokrif is létezik, amely vagy Péterről szól, vagy neki tulajdonítják. Ezek a következők:

Péter evangéliuma, amely csak részben maradt fent.

Péter apostol cselekedetei

Péter levele Fülöphöz

Péter apokalipszise illetve az

Epistula Petri